SYRRI ry

Koripalloseura
Isonnevantie 8
00320 Helsinki

SYRRI

2003–2004

Koripalloa laadukkaasti

Urheiluseuran toiminnassa lienee tyypillistä, että tekijät ja näkijät vaihtuvat joskus hyvinkin tiuhaan. Ja jos seuralla ei ole palkattuja toimihenkilöitä, on harvoin aikaa tai riittävästi tahtoa dokumentoida asioita ja kehittää niitä systemaattisesti. Tällaisessa tilanteessa myös Sykki ry on ollut. Tästä syystä johtukunta päätti syksyllä 2003 käynnistää laatukäsikirjahankkeen.

Laatukäsikirjaan kuvataan seuran toiminta tarkalla tasolla. Tällöin toiminta tulee läpinäkyväksi, ja jos tietyn toiminnon hoitaja vaihtuu, toimii laatukäsikirja ohjekirjana. Pyörää ei aina tarvitse keksiä uudelleen! Kun asiat täytyy panna paperille, huomaa epäjohdonmukaisuudet ja puutteet paljon selvemmin, jolloin niihin on helpompi tarttua. Eli laatukäsikirja

- helpottaa seuran käytännön asioiden hoitamista, ja tekee niistä johdonmukaisempia
- perehdyttää uusia jäseniä seuran toimintaan
- on jatkuvan parantamisen ja kehittämisen apuväline

Koripalloliitto on käynnistänyt laatuhankkeita myös omalla tahollaan, sekä antaa malleja ja tukea seuroille. Tällä sapluunalla mekin toimimme. Kuluneen kauden aikana olemme saaneet sparrausta liitoin toimihenkilöiltä Petri Selkeeltä ja Ulla Karlssonilta, kiitos heille!

Käsikirjaa on työstetty siten, että kunkin alueen paras asiantuntija on kuvannut omaa aluettaan. Versio 1.0 julkaistaan keväällä, ja se laitetaan Sykin verkkosivuille. Laatukäsikirja ei koskaan ole valmis. Aina löytyy parannettavaa ja asiat muuttuvat, jolloin on hyvin tärkeää päivittää laatukäsikirjaa sitä mukaan kun tapahtuu, eli jatkuvasti. Vaikka käsikirjalla pitää olla päävastuuhenkilö, on sen ylläpitäminen meidän kaikkien yhteinen tehtävä.

Ihanaa kevättä kaikille!

Maaret Punto
puheenjohtaja

P85-87 A-pojat

Vasemmalta
edessä: valmentaja Sakari Pelkonen, Valtteri Vartiainen, Lasse Sivenius, Jussi Laine, Aleksi Keijonen
takana: Janne Sivenius, Pekka Lehtinen, Matti Pilli-Sihvola, Kasperi Kunnas, Tomas Luomanmäki, Urpo Kantola
poissa: Antti Niskanen, Tuomas Pyrhönen, Tuomas Pihnala, Antti Pelli, Heikki Salmikivi, Aki Savolainen, Kosro Khademi, Antti Kerppola

Viime kauden joukkue aloitti kesälomansa myöhemmin kuin ikätoverinsa, koska palasivat Ruotsista Del Monte -turnauksesta vasta lakkiaislauantaita seuraavana maanantaina. A-pojat aloittivat elokuussa treenauksen lähes identtisellä jengillä kuin mitä nähtiin B-poikien II-divisioonassa kaksi kautta aikaisemmin. Viimevuotisesta joukkueesta oli vielä mukaan tarttunut pari kolme 1985 vuonna syntynyttä abiturienttia ja heidän yksi Venäjältä palannut ikätoverinsa. 1987 syntyneitä pelaajia oli kauden alussa 4 ja kauden mittaan on heitäkin palannut vielä kaksi lisää joukkueeseen. Valmentajan palattua syyskuun ensimmäisellä viikolla täysillä tohinoihin nuoruuden suorittamatta jääneen asevelvollisuuden vaivattua kolmen viikon siviilipalveluskoulutuksen muodossa alkoi treeneissä ns. kovat mähinät. Kolmena peräkkäisenä päivänä viikottain treenannut joukkue lähti viikonlopun otteluihin hyvin pelanneena. Alkukaudesta II-divisioonasssa joukkuueen puolustus vuoti kuin kolmatta kertaa käytössä oleva pampers. Molemmat kahdesta syksyn voitosta oli puolustuksen voittoja, ensimmäisen voiton päättyessä Sykin eroksi yhdellä pisteellä viime hetken torjunnan turvin. Mutta vastustajien vauhdin lisääntyessä joukkue suuntasi katseensa kohti kevättä joukkueen abiturienttien suunnatessa katseensa kohti yo-kirjoituksia. Mistä johtuikin varmaan Karkkilan Urheilijoita vastaan otettu tappio 118-41. Nykyisen valmentajan aikana ei varmaan ole pelattu Minipoika kausien jälkeen ottelua, jossa KaU ei olisi sataan pisteeseen yltänyt. Kevääksi joukkue sysättiin III-divisioonaan huonon tuloksen takia. Vastuksen heikennyttyä lisääntyi voittojen määrä, vaikka kovaa vastustakin saatiin mm. VisaBasketista ja parista muusta joukkueesta. Sata pistettä meni rikki pariinkiin kertaan komeasti Aleksi Keijosen rikkoessa 50 pistettä useampaan otteeseen A-poikien järjestäessä upeita näytoksiä Sykki Arenalla parhaimpaan katseluaikaan lauantai-iltapäivissä. Hauskaa on myös ollut joukkueen hankkiessa rökäletappioita vieraskentillä, joilla ei kavereita kuitenkaan ole liikaa saatu. Loppujen lopuksi läpänheiton ja pienen pelleilyn alla kukkii kuitenki urheiluhenki, joka on seurassamme kaikkein tärkein. Lopullinen sijoitus näillä näkymin III-divisioonassa toinen tai huonoimmillaan kolmas. Ei pöllömpi suoritus. Kausi päättyy luonnollisesti jo kolmannen kerran peräkkäin Tukholman helatorstain turnauksessa, jonka nimi on tällä kertaa Bravo Cup. Muista joukkueista hankittujen turnauspelaajien ansiosta lähtee A-Pojista Sykkiä edustamaan niin nimikkojoukkueet A kuin K. Ennen sitä kuitenkin on aivan kuin koko kauden mittaan treeneissä pelattava kovaa peliä, puristamatta silti stagaa liian tiukasti. Iloista meininkiä, hauskaa koripallon parissa ja hyvää kesää!

Palkitut pelaajat:

Aleksi Keijonen	Naurava heittäjä
Tuomas Pyrhönen	Kokoa ja näköä

Naiset

Vasemmalta:
edessä: Anu Varila, Elissa Niskanen, Suvi Kärkkäinen, Elizabeth Kerppola, Kaisa Virtanen
takana: Katja, Riikka Niskanen, Kaisa Väkiparta, Maiju Niskanen, Vadelma Väyrynen

Naisten joukkue jatkoi yhteistyötä A-tyttöjen kanssa yhteisillä harjoituksilla. Tästä huolimatta kauden aikana kärsittiin osallistujakatoa niin harjoituksissa kuin peleissä. Muutama juniori osoitti kauden mittaan pärjäävänsä myös naisten peleissä ja kun loppukaudesta senioreiden lukumäärä nousi jopa 8 pelaajaan niin peleihin saatiin jalkeille jo varsin iskukykyinen miehitys.

Kaudelle ei asetettu kovia tavoitteita ja odotuksetkaan eivät olleet kovin korkealla kun kolme edelliskauden pisintä pelaaja poistui vahvuudesta. Kuitenkin joukkue osoitti venymiskykyään pystymällä kääntämään tiukat ottelut voitoiksi ja viemään 6-7 pelaajan voimin useita otteluita kunnialla läpi. Näin kaikkien yllätykseksi keväällä tarjoutui parantuneiden otteiden myötä mahdollisuus 1. divisioonan nousukarsintoihin, missä nousu jäi haaveeksi yhden huonon ottelun johdosta. Joukkue osoitti kuitenkin olevansa valmis pelaamaan myös korkeammalla sarjatasolla.

Toivottavasti ensi kaudelle saadaan lisättyä kiinnostusta pelata seuran edustusjoukkueessa siten, että saataisiin jo kauden alkaessa kokoon joukkueellinen toimintaan motivoituneita pelaajia. Olisi jo korkea aika tehdä paluu korkeammalle sarjatasolle, joka toisi enemmän haasteita otteluihin ja harjoitteluun.

Palkitut pelaajat:

Suvi Kärkkäinen	vuoden seniori
Riikka Niskanen	vuoden juniori

Naiset II

Vasemmalta
edessä: Karoliina Pilli-Sihvola, Outi Lepistö, Heini Eklund, Anna Ketomäki
takana: Johanna Kajosaari, Sara Henttonen, Suvi Raitala, Susanna Raitala, Anna Hakonen
poissa: Tarja Verkamo, Laura Lappalainen, Eliisa Mertala, Anna Salmikivi, Elina Hakonen, Mirjami Rustanius, Emilia Oljemark

Naisten kakkosjoukkue saatiin taas tänä vuonna kasaan parin vuoden tauon jälkeen. Sarjaan ei päätetty lähteä mukaan, vaan tarkoituksena on ollut vain pelailla kerran viikossa. Hauskaa on ollut palautella vanhoja koristaitoja mieleen ja kuntokin on kohonnut kauden mittaan. Pelaajamääräkin on noussut kauden mittaan ilahduttavasti: tällä hetkellä pelaajia on 14. Kevääksi olisi vielä tarkoitus järjestää jokunen harjoitusottelu. Toivottavasti sama rento meininki jatkuu ensikin kaudella, mielellään hieman suuremmallakin kokoonpanolla!

Seniors

Erkan juttu:

Seniorsit joutuivat vaihtamaan yhdyshenkilöä kesken kauden, kun edellinen oli jokaisessa pelissä sekaisin kuin termiitti puujojossa. Tilalle tuli Tuomas, jonka heitto lähtee kuin NATOn ohjus ja uppoaa kuin Titanic.

Tuomaksen juttu:

Seniors pelasi kuluneella kaudella miesten III-divisioonassa ja joukkueen johdon vaihduttua kauden puolessa välissä menestystäkin rupesi tulemaan. Lopullinen sijoitus oli 4. omassa lohkossaan. Ensi vuonna tavoitteena on nousukarsinnat. Joukkueessa pelasivat : Möhkö, Exercise, Axel Foley, Lowrey, Erkka, Panu, Pottinen, Dokki, The Kele, Benkku ja Kimi.

Sykki -71

Sykki-71 pelasi Miesten V-divisioonaa pääosin voitokkaasti. Kauden aikana jopa harjoiteltiin toisinaan ottelutapahtumien lisäksi. Nousukamppailut olivat kuitenkin vielä muiden heiniä.

Pelaajat:

Aleksi Seppä, Aleksi Neuvonen, Sampo Pajari, Lasse Saarinen, Jani Jukka, Mikko Myrskylä, Samuli Seitsamo, Jeppe Arokanto, Timo Hyvönen, Kasperi Kunnas, Aleksi Keijonen

Koriskoulu Haaga

Kuvassa (ei järjestyksessä): Salla, Miina, Jasmine, Arimo, Teo, Tatu, Tommi, Totti, Pyry, Roni, Eemi, Timo, Jami, Ville, Niko, valmentajat Panu ja Julle
Poissa: Annika, Jenna, valmentaja Tomppa

PUNAPOSKIA, PELISÄÄNTÖJÄ JA POMPOTTELUA

Välillä on ollut jumppasalin puolapuut ja patjat kovilla, kun perjantain koriskoulun innokkaimmat ovat viipottaneet ympäri salia. Palloilun ohessa jokaiviikkoiseksi tavoitteeksi onkin tullut ylimääräisten energiavarastojen tyhjentäminen ennen viikonloppua. Poskien punaisuudesta päätelleen siinä on muutamina viikkoina myös onnistuttu.

Kauden aikana lauma kasvoi alun neljästä nopeasti. Kevään aikana salille löytää viikottain tiensä yli kymmenen palloilijaa kaikkiaan 16 pojan ja tytön ringistä. Lisääkin mahtuisi viiden tytön ja 11 pojan joukkoon.

Vuoden aikana on opittu paljon uusia asioita. Kädenvaihdot kuljetuksessa, syötöt ja heitot sujuvat paremmin kuin valmentajat osasivat unelmoidakaan – peleissä koreja syntyy komeiden kuvioiden päätteeksi. Lisäksi on harjoiteltu sivuttain- ja takaperinjuoksua, kottikärrykävelyä ja kuperkeikkaa, sääntöjä ja suvaitsevaisuutta sekä mitä erilaisimmissa muodoissa ja mitä kummallisimmilla palloilla korista muistuttavia pelejä.

Taidon lisäksi koriskoululaisille on opetettu myös sääntöjä. Intoa on vain toisinaan niin paljon, että välillä pilliin puhalluksen merkitys tahtoo unohtua. Joskus heittoharjoitus muuttuu kuljetusharjoitukseksi, toisinaan taas syöttöharjoituksesta on tullut kiipeilyhetkiä. Ihan ymmärrettävää. Ennen viikonloppua on joskus vauhti vähän päällä.

Onnistumisia on tullut varmasti kaikille runsaasti, toisaalta myös epäonnistumisia on jouduttu kokemaan. Tämähän on joukkuepelin idea: paljon onnistumisen iloa ja joskus epäonnistumisen tuskaa. Yhdessä joukkueena siitä pääsee helpommin yli – aina on seuraava tilanne tai seuraavat harjoitukset. Huonoa päivää seuraa parempi, huonoja harjoituksia hyvät.

Palkitut:

tyttö	Salla Tyynilä
poika	Pyry Savilahti

Koriskoulu Pikku Huopalahti

Syksyllä 2003 aloitti Sykin koripallokoulu toimintansa Pikku-Huopalahden ala-asteella. Pieniä innokkaita koululaisia kokoontui kymmenkunta joka tiistai klo 16:30 - 17:30 harjoittelemaan koripalloa leikin varjolla. Saman aikaisesti kolme nuorta valmentajan alkua aloitti uransa apuvalmentajina vanhemman konkarin johdolla. Syksy meni nopeasti ja keväällä taas jatkettiin hieman eri kokoonpanolla. Loppukeväästä huomattiin, että harjoittelulla oli ollut vaikutusta - pelaaminen tältä pieneltä, mutta innokkaalta joukolta alkoi onnistua. Seuraava askel monilla ovat sarjapelit Sykin paidassa.

Pikku-Huopalahden koriskoulussa pelasivat Henrik Lindevall, Tero Boman, Antti Ulmanen, Ville Ulmanen, Santeri Huhta, Soni Ylitalo, Sebastian Satola ja Miina Lapila.

Palkitut pelaajat:

tyttö	Miina Lapila
poika	Antti Ulmanen

Vanhemmat eli kalkkikset

Vasemmalta
edessä: Pekka, Sakke, Tapsa, Masi, Jutta
keskellä: Ilkka, Heidi, Helena, Tuuteli
takana: Kari, Olli
poissa: Hannu, Ulla, Lasse, Raija

Vaimo siellä ensin kävi. Oli saanut jostakin vihiä, että sykkiläisten vanhemmat kokoontuvat pelaamaan lauantai-aamuisin. Kerran hän sitten lähti ja oli takaisin tullessaan tohkeissaan. Se ja se oli pelannut niin ja näin ja joku toinen tehnyt jotenkin hienon korin. Ja se yksi oli ainoa, joka oikeasti osasi pelata, mutta herrasmiesmäisesti antoi muille tilaisuuksia loistaa. Vähän ärsytti semmoinen innostus. Eivät minun ideani häntä yleensä niin paljon säväyttäneet.

Arvaahan sen, miten siinä kävi. Vaimo rupesi käymään pelaamassa ja - totta kai - ehdottelemaan sitä vanhempien koripalloa minullekin. Yritin keksiä kaikenlaista. Tennisvuoro on melkein samaan aikaan, eikä sitä varmaan pysty siirtämään. Joku niistä vanhemmista kuitenkin intoilee ja tönäisee meikäläistä niin, että jo valmiiksi heikko polvi pettää lopullisesti. Sanoin vielä, että joka peliporukassahan on aina joku tosikko, joka pilaa muilta tunnelman. Vaimo ei vaan innostuksissaan ollut huomannut panna sitä tyyppiä merkille.

Ei auttanut. Eräänä lauantaina tekosyyt oli käytetty loppuun ja tulin heränneeksikin ajoissa. Eikun nokka kohti Haagan ammattikoulua. Vähän yllätyin. Ensikertalaisen olikin helppo sujahtaa porukkaan. Vaikuttivat oikeastaan ihan mukavilta tyypeiltä. Pari - kolmo tiesin jo ennestään. Niiden lapset pelasivat meidän jälkikasvumme kanssa samassa joukkueessa. Jokusen olin myös nähnyt Sykillä ottelua seuraamassa.

Sitten peli käynnistyi. Oteltiin aina kymmeneen koriin asti, istuttiin alas, hörpättiin vettä ja

resuneerattiin niitä näitä. Onneksi kukaan ei rapannut. Virheet huudettiin itse aika rehellisesti ja ihmiset naureskelivat omille töppöilyilleen. Kukaan ei tuntunut panevan merkille, kunhan jalkavirheeni jäi alle viiden askeleen.

Pallo vaan oli peijoonan hankala saada koriin. Vaimolla se tietysti osui paljon useammin. Sukka vain heilahti, lähti heitto läheltä tai kaukaa. Siitä huolimatta minulle kävi kuin entiselle pojalle vanhassa vitsissä. Oli kuullut koulusta ja päätti kokeilla. Siellä olikin niin mukavaa, että hän päätti pistäytyä vielä uudemman kerran. Minä tulin menneeksi vanhempien vuorolle vielä kolmannenkin kerran - ja pari kertaa sen jälkeenkin. Yht'äkkiä tajusin, että viritin perjantai-iltaisin herätyskellon soimaan, ettei vaan aamulla myöhästytä.

Aloin myös muistaa niiden muiden nimiä. Tuomen Ollin syötöt napsahtivat yleensä maaliinsa. Pölläsen Ilkka oli yllättävän kova korin alla, vaikkei hänen hyppynsä näyttänytkään kovin korkealta. Eerolan Pekan käsi katkaisi syötöt kuin saaliinsa kimppuun armotta hyökkäävä kobra. Wikmanin Lasse tapasi katsoa yhteen suuntaan, mutta pistikin syötön aivan toisaalle, melkein aina vapaana olevalle omalle pelaajalle. Kun Lasse teki korin, hänen tuuletuksillaan olisimme olleet vahvoilla Nuoren Suomen huutokisoissa. Jos vaan olisi ollut meille sopiva sarja. Punton Maaretin saadessa pallon, peli siirtyi aina suoraviivaisesti kohti vastustajan koria. Ja kun Koskisen Raija sai ranteensa herkäksi, löysi pallo reittinsä sukkaan aivan satumaisesti. Vastapuolella pelaavat kiittivät onneaan, koska Raijan ranne tuskin koskaan lämpeni alle puoleen tuntiin.

Joku sitten ehdotti kesäpelejä ulkokentällä. Raija meitä paimensi sunnuntaisin Pikku-Huopalahteen. 'Teidän kuntonne puolesta' oli aina sähköpostin loppukaneettina. Menin joka kerta, vaikka Urheiluruutu jäikin näkemättä.

Pari kertaa ollaan pelattu vähän enemmän tosimielellä. Punto-Niskasen Terhi järjesti meille oman sarjan Sykki-riehaan. Etukäteen oikein kokeiltiin katukorista. Olli opetti, vaikka hänen kärsivällisyytensä taisikin olla vähän koetuksella. Arvottiin joukkueet - varmuuden vuoksi tai sen välttämiseksi.

Ensimmäisellä kerralla vaimon porukan tietysti piti voittaa. Väittivät itse, ettei kyse ollut sattumasta. Äkkiä siitä kuitenkin yli päästiin. Viimeistään toisena vuonna, kun minut palkittiin mustilla tennissukilla. Attenzione signora Airisto, jos tavataan. Täältä pesee! Meidän mielestämme Sykki-riehan arvostetuin maineteko on Nuutisen Hannun saama tsempparipalkinto. Hän pelasi hienon turnauksen ja tonttulakki pysyi tyylikkäästi ohimolla monimutkaisimpienkin lay-up askelkuvioiden ajan. Me tapaamme kutsua Hänchenia nimellä Slowhand, koska hänen tyylinsä on tähdätä tarkasti ennen heittoa. Usein huolellisuus tuottaa hyvän tuloksen. Slowhandin spesiaali, kahden käden hook selän taakse alkaa pikku hiljaa täyttää legendan mitat.

Syksyllä saatiin vuoro Haagan ala-asteelta, melkein Sykin vierestä. Siirryttiin pelaamaan perjantai-iltaisin. Uutta porukkaa tuli. Osa oli pelannut jonkin verran, osa ei lainkaan. Ihmeesti he kaikki kuitenkin solahtivat vakiojoukkoon. Kaikki totesimme, että viikonloppu ei ole oikea viikonloppu, ellei sitä aloita koripallolla. Niin, myös minä sanoin niin. En oikein osaa selittää, milloin tai miten se tapahtui, mutta niin siinä vain kävi.

Yhtenä perjantaina olin kutsuttu pitkälle gourmet-tyylin illalliselle asianmukaisine lisukkeineen ja juomineen. Jouduin kiittämään ja toteamaan, että perjantai-iltana minulla on tärkeätä menoa, jota ei voi perua.

Sakari 'Sarana' Nurmela

Valmentajat

Vasemmalta:
edessä: Timo Hyvönen
penkillä: Lasse Sivenius, Aleksi Keijonen, Sakari Pelkonen, Kaisa Väkiparta, Reetta Kivijärvi, Annika Malén
keskellä: maskotti Tuomo Laine
takana: Vilja Sipilä, Johannes Nuutinen, Markus Hopiavaara, Tomas Luomanmäki, Tuomas Pelkonen, Tuomas Venhola, Antti Niskanen, Julius Autio, Jussi Laine, Vadelma Väyrynen, Panu Pokkinen
poissa: Riikka Niskanen, Maunu Anhava, Janne Illman

Valmentajille esitettiin seuraavat kysymykset:

1. Nimesi ja valmentamasi joukkue?
2. Kuinka jouduit valmentajaksi?
3. Valmennuksesi metodit?
4. Vahvuutesi valmentajana?
5. Mikä on hauskinta valmentamisessa?
6. Huippuhetkesi valmentajana?
7. Synkin hetkesi valmentajana?
8. Tulevaisuuden tavoitteesi valmentajana ja mitä muuta teet isona?
9. Mitä teet kesällä 2004?
10. Mottosi?

Panu Pokkinen:

1. Panu Pokkinen, koriskoulu (perjantai, Haagan ala-aste).
2. En itse asiassa joutunut, ennemminkin pääsin. Ensin siskon poissaoloja paikkaamaan, sitten oman joukkueen kanssa eteenpäin.
3 Ensin pitää löytää riittävä vauhti ja vauhdin päälle pitää rakentaa sitten taito. Kuka tahansa pystyy heittämään pallon korin alta koriin, mutta kuka pystyy tekemään sen lähes 200:n sykkeellä - saati siten, että puolustaja häiritsee.
4. Kuri ja nöyryys. Ja omasta mielestä hyvät jutut.
5. No se itse. Valmentaminen. Ja pelaajien oppiminen. Ja tietenkin pelimatkat.
6. Kun aikalisällä totesin valmentamilleni pikkujunnuille, että nyt pitää keskittyä levypalloihin. "Joo! JOO! Levypallot!", huusi yksi pojista. Sitten hän kääntyi toisen valmentajan puoleen ja kysyi, mikä on levypallo. Toinen huippuhetki oli edellisvuotinen pelimatka Ouluun - 11 tuntia junassa ja kahden tunnin peli. Se oli huippua... kerran kaudessa.
7. Yllättäen perutut salivuorot. Ne harmittavat aina yhtä paljon.
8. Valmentaa joukkuetta, josta kasvaa muutama huippupelaaja, pari tuomaria, joitakin valmentajia ja lukuisia korisintoilijoita toimitsemaan, katsomaan ja palloilemaan. Tasapainoisia ihmisiä. Isona syön lisää kaurapuuroa.
9. Päättelen opintoja virkatyön ohessa. Ja tutustun Helsingin kesään.
10. Mitä pitempi matka sitä tyhmempi jätkä.

Timo Hyvönen:

1. Timo, Naiset
2. Kun pituuskasvu esti pelaajauraan panostamisen, suuntasin energiaa valmentamiseen.
3. Tekemisen kautta oppiminen.
4. Kokemus ja näkemys.
5. Eiköhän se ole yksilöiden kehittäminen ja joukkueena saavutetut tavoitteet.
6. Pelaajien pääsy maajoukkuetehtäviin, Ykkösdivariin nousu, SM-mitali.
7. Kyllähän niitä tulee joka vuosi vastaan, mutta niistä on vain selvittävä.
8. Päästä joskus taas valmentamaan junnujengiä muutaman vuoden rupeama.
9. Golf vie töiltä liikenevän vapaa-ajan.
10. Sykki.

Riikka Niskanen:

1. Riikka Niskanen, T-93
2. Ihailin aina pienenä kaikkia isoja ja viisaita valmentajia, joten halusin itsekin olla sellainen jonain kauniina päivä. Niinpä menin valmentajakoulutukseen ja pääsin valmentajaksi.
3. Se voisi olla sellanen ajatus, että harkoissa pitää olla kivaa, mutta silti kehittävää.
4. Osaan tarpeen tullen olla tiukka ja pitää pelaajat kurissa.
5. Nähdä pelaajien kehittyvän.
6. Puhu-turnauksen mitali tänä vuonna.
7. Kai se joku tiukan matsin häviäminen taisi olla, joka otti todella päähän.
8. Ei ole kummempia tavotteita, eikä tulevaisuudesta muutenkaan ole sen kummempaa tietoa!
9. Kesällä pelaan golfia, otan aurinkoa rannalla, rusketun ja syön jätskiä.

10. Ei mulla mitään yhtä tiettyä mottoa ole, mutta kai nyt joku sellanen vois olla, että nauti joka hetkestä!

Markus Hopiavaara

1. Markus Hopiavaara, B-pojat
2. Kysyttiin kiinnostusta kun olin katsomassa ottelua Sykissä.
3. Tärkeintä peli ja pelaajat
4. Kärsivällisyys
5. Aina kun näkee pelaajan nauttivan pelaamisesta, ihmisten kanssa toimiminen
6. Hyvin onnistuneet harjoitukset, hyvä palaute eli huippuhetki aina silloin tällöin
7. Muutamia vuosia sitten pelattiin ottelu kahdeksalla pelaajalla. Kuusi pelaajaa sai viisi virhettä, loput viisi minuuttia pelasimme 2 vs 5. Muutenkin kuuma ottelu, vanhempia ajettiin katsomosta ulos ym. Eli kaukana nuorisourheilun tavoitteista, synkin kokemukseni valmentajana.
8. Oppia lisää ihmisistä ja pelistä
9. Töitä ja lomailua
10. Ok

Tuomas Venhola

1. Tuomas "Jykke" Venhola, Naiset, A-tytöt, B-tytöt
2. 86-tytöiltä puuttui valmentaja, ja koska seurustelin Maija Alasentien isosiskon kanssa siihen aikaan niin ilmoittauduin ehdokkaaksi ja aloitin valmentamisen Sykissä syksyllä 2000.
3. Yhteisen päämäärän asettaminen ja siinä pysyminen, pelaajan oman motivaation tärkeyden korostaminen harjoittelussa.
4. Taktiikka
5. Nähdä pelaajien kehittyvän ja nauttivan koriksesta.
6. Ruotsin turnaus 2001 86-tyttöjen kanssa (sija 3.-4.), Easter 2002 (pronssia), SM-sarja T87-88-joukkueen kanssa kakkosvalmentajana.
7. 2 pisteen tappio ja siksi karsiutuminen A-tyttöjen SM-sarjasta kaudella 2002-2003, vaikka ottelu oli pisteitä lukuunottamatta (pelitilanneheitot 22%) täysin hallussamme.
8. Lyhyen tähtäimen tavoite on kehittää ensi kauden B-tytöistä iskukykyinen joukkue. Pidemmän välin tavoite on kehittyä valmentajana ja ehkä osallistua aluevalmennukseen.
9. Juoksutan junioreita SYK:n yläkentän tienoilla ja teen pitkää päivää firman konttorilla.
10. Koris on kivaa.

Antti Niskanen

1. Antti "Jumppa" Niskanen on nimeni ja pihdeissäni on lupaava P93/94-joukkue.
2. Neljä vuotta sitten Tuomas Pelkonen kertoi valmentamassaan jengissä (P-89) olevan apuvalkun paikka vapaana ja päätin tarttua tilaisuuteen.
3. Treenit voivat olla rennot, mutta eivät koskaan löysät. Vedetään täysiä ja hymyssä suin. Kaikkien pitää tehdä parhaansa. Ei enempää, ei vähempää.
4. Innostuneisuus ja hyvä suhde pelaajiin.
5. Se, että saa nähdä junnujen kehittyvän, onnistuvan ja nauttivan pelistä.
6. Jokainen tiukka voitoksi käännetty matsi on uusi huippuhetki. Ensimmäisenä tulee mieleen P93-joukkueen historian ensimmäinen matsi ja siitä puristettu kahden pinnan

voitto.

7. Viime kaudella oli mieli mustana kun saattoi olla treenejä, joihin ei tullut yhtä ainoaa pelaajaa. Nyt on kuitenkin eri meininki ja hyvä niin. Yksittäistä synkkää tapausta ei tule nyt mieleen. Valmentaminen on (ainakin melkein) aina hauskaa.
8. Tahtoisin ja aionkin kasvattaa P93/94-jengistä joukon kentällä ja sen ulkopuolella menestyviä poikia ja lopulta miehiä, jotka kunnioittavat itseään, muita ja ennen kaikkea valmentajiaan =). Oma korisura jatkuu kivenkovassa Sykki Seniorsissa ja vielä vuoden A-junnuissakin. Lukion jälkeen siirryn armeijan harmaisiin ja sitten aion tulla rikkaaksi ja kuuluisaksi.
9. Treenaan aamusta iltaan korista niin kuin kaikki arvonsa tuntevat pallonpompottelijat tietysti tekevät, vai mitä? Ehkä siinä välissä ehtii jätskikiskalle ja jopa rannallekin. Golfmailaankin saatan erehtyä tarttumaan. Kesä on toimintaa täynnä.
10. "Harjoittelu on lahjattomia varten." Olkaa kilttejä ja älkää ottako tätä omaksi elämänohjeeksenne. Minä olen menetetty tapaus, mutta teillä voi olla vielä toivoa, joten ei muuta kuin treenaamaan vaan!

Lasse Sivenius

1. Lasse Sivenius ja valmennan 94-poikia.
2. Sattumalta, ennen kauden alkua kysyttiin, että haluanko valmentaa ja siitä se lähti.
3. Kaikilla pitää olla hauskaa
4. Monipuolisuus
5. Nähdä pelaajien kehittyvän ja nauttivan tekemisestä
6. Poikien hienot esitykset matseissa
7. -
8 Tavoitteena on kehittyä valmentajana ja ihmisenä. Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu lukion jälkeen armeija ja opiskelu.
9. Toivottavasti töitä
10. Ei ole

Vilja Sipilä

1. vilja, t-94
2. kävin keväällä02 sykillä pidetyn Ikotin ja syksyllä minua pyydettiin vetämään koriskoulua
3. kaikilla on kivaa
4. pitkä pinna
5. kun pikkuiset oppivat uuden harjoituksen
6. 15 pelaajaa yhdellä kertaa harkoissa
7. kun lapset ei jaksa kuunnella
8. tulla paremmaksi valmentajaksi
9. pidän lomaa
10. muista hymyillä

Jussi Laine

1. Jussi Laine, Pojat-92
2. Halusin opettaa pieniä koriksen parissa, aivan niinkuin sukulaiseni ovat opettaneet.
3. On pidettävä selkeä ero pelaajan ja valmentajan välillä, mutta se ei tarkoita sitä, etteikö pelaajia voisi myös arvostaa.

4. Rento asenne touhuun, intohimo pelaajien kehittämiseen ja pelaajien huomiointi myös kentän ulkopuolella.
5. Se kun valmennettavat kasvavat isoiksi, alkavat pärjätä ja heittävät hauskempia ja parempia juttuja kuin valmentaja.
6. Joukkueen yhteiset menestykset yleensä sekä mukavat ja hauskat hetket pelaajien kanssa.
7. Silloin, kun on itse unohtanut jotai tärkeää ja joukkue kärsii sen takia.
8. -Täytyisi varmaankin oppia uusia asioita ja kuvioita, jotta pystyisi valmentamaan mahdollisimman hyvillä taidoilla.
   -Teen isojen miesten juttuja, ostan auton ja pidän hauskaa.
9. Teen hieman töitä, matkustelen, lomailen ja nautin musiikista (Kisakallio).
10. Tartu hetkeen.

Annika Malén

1. Annika tytöt-93
2. Koulutuksen kautta innostuin ja päädyin valmentamaan.
3. Rennosti ja hyvällä tuulella. Pelaajat ovat samanarvoisia.
4. Hyvä mieli ja asenne ;)
5. Kun näkee tyttöjen kehittyvän ja harjoittelevan kunnolla.
6. PuHu -turnauksen menestys. Ensimmäinen matsi KaPoa vastaan jäi pari pistettä voitosta.
7. Ei semmosia olekaan.
8. Jatkan valmennusta niin pitkään kuin mahdollista ja toivon saavani vastuuta ja mahdollisuuden kehittyä.
9. Sykki-leirille, ehkä töihin, kavereita!
10. Hymy huulilla ja pilkettä silmäkulmassa.

Reetta Kivijärvi

1. Kivijärvi Reetta: Tytöt 93&90 vastuuvalmentajana ja B-tytöt apuvalmentaja
2. Omasta innostuksesta, ja koska halusin auttaa silloista valmentajaani nuoremman joukkueen kansssa.
3. Kysellä pelaajilta asioita, jotta he joutuvat itse miettimään harjoitteita.
4. Kantava ja selkeä ääni
5. Nähdä peleejiensa kehittyvän
6. Tytöt 90 saaminen Nuorten Koris Cupin finaaliin
7. Pimeänä syysiltana huonosti sujuneiden harjoitusten jälkeen
8. Kai sitä pitäs sairaanhoitajaks...
9. Töitä ja töitä
10. Säästö alkaa S:llä

Vadelma Väyrynen

1. Nimeni on Vattu ja valmennan t91/-92 joukkuetta.
2. Aloitin Mimmin ja Annan "apulaisena" neljä vuotta sitten jonka jälkeen aloin valmentaa t91/-92 joukkuetta.
3. Tahdon opettaa pelaajani hallitsemaan koripallon perustaidot mahdollisimman hyvin ja hyödyntämään taitojaan joukkueen hyväksi. Lisäksi kannustan heitä olemaan roiluja joukkuepelaajia.

4. Hoidan työni tunnollisesti ja pyrin olemaan aina kannustava ja innostava.
5. Saa tehdä töitä monien mukavien ihmisten kanssa.
6. Se kun viime vuonna oltiin tyttöjen kanssa Tampereen junnupäivillä kahdella joukkueella ja molemmat joukkueet taistelivat itsensä mitalisijoille.
7. Mitään kauhean synkkiä hetkiä ei tule nyt mieleen, mutta sellaiset treenit eivät ole mukavia kun pallot eivät tahdo pysyä tyttöjen kädessä silloin kun pitäisi ja ohjeet tuntuvat menevän kuuroille korville.
8. Haluan kehittyä valmentajana jatkuvasti ja opettaa valmennettavani nauttimaan koripallosta.Isona haluaisin valmistua liikunnan- tai lastentarhanopettajaksi.
9. Kesällä aion nauttia lomasta ja rentoutua sekä valmistautua tulevaan vaihto-oppilasvuoteeni, jonka vietän Isossa-Britanniassa.
10. Jaa-a, mitään varsinaista mottoa mulla ei ole mutta se voisi olla vaikka sellainen että pyri olemaan onnellinen ja tekemään asioita joista pidät.

Tuomas Pelkonen

1. Tuomas Pelkonen, C-Pojat
2. Isi käski
3. for, break, continue ja tietenkin while.
4. Penkki ja maastaveto
5. Turnaukset
6. Scania 96 & 97 (Pojat -83)
7. Sykki - Tarmo 28.3.2004
8. B-poikien SM-sarja 2005-06, koodaan.
9. Penkkiä ja maastavetoa
10. Terävästi!

Johannes Nuutinen

1. Johannes Nuutinen, p-92
2. Pääsin (!!) valmentajaksi käytyäni LKOT- kurssin ja valmentajapulan takia.
3. Valmennuksessa tulee ottaa huomioon myös pelaajien omat persoonat ja kehittää myös yksilöitä. On siis tärkeää olla pelaajille myös kaveri.
4. Tunnen lajin erittäin hyvin, joten se on varmasti vahvuuteni.
5. Nähdä pelaajien kehittyvän ja pitävän hauskaa lajin parissa.
6. Valmentaminen on yhtä huippuhetkeä.
7. Lomat, jolloin en pääse valmentamaan.
8. Valmentajan on kovin vaikea asettaa tavoitteita, sillä tavoitteet tulee aina asettaa kunkin joukkueen mukaan. Tietysti haluaisin jatkaa valmentamista mahdollisimman pitkään. Isona syön makkaraa ja käyn Uudessa-Seelannissa.
9. Syön jäätelöä, harjoittelen ja otan aurinkoa.
10. Ei vihaa, ei sotaa, mutta armeliaisuutta ja rakkautta. Alunperin näin sanoi Mahatma Gandhi.

Sakari Pelkonen

1. Sakari Pelkonen, AP, P-94, T-94
2. Isoveljien jalanjäljissä seurasin, en ainoastaan pelaamisen, vaan myös valmentamisen pariin.
3. Kaikilla on hauskaa, tai ainakin valmentajilla. Ei pelata hampaat irvessä, mutta yritetään edes sen verran, mitä itse osataan.
4. Jaa, niitähän nyt on niin monta ettei niitä kaikkia voi muistaa. Tai sitten niitä ei ole ollenkaan...
5. Seurahenki, hauskanpito.
6. Kun joku, jonka kehitystä on seurannut onnistuu jossain ennen kokemattomassa.
7. Kun kehitystä ei olekaan tapahtunut.
8. Valmennuksessa toivon, että voin luoda vieraanvaraista ilmapiiriä kaikille koripalloa SYKKI ry:ssä harrastaville. Isona aion olla näyttelijä.
9. Suoritan siviilipalvelukseni lopputaipaletta iki-ihanassa SYKssa. Sen lisäksi aion kierrellä kaunista Suomen maata autolla ajaen ja katsella taivaalle, päivin öin.
10. Kasva isoksi, valmenna korista.

Maunu Anhava

1. Nimeni on Maunu Anhava ja valmennan toista kautta 90-syntyneitä poikia.
2. Valmentamisesta kiinnostuin jo yläasteella, kun isoveli houkutteli mukaan ohjaamaan. Halusin 90-syntyneiden poikien luotsiksi, kun hyvä ystäväni Janne oli jo pitkään valmentanut joukkuetta ja kertonut pojista pelkkää hyvää.
4. Pelasin itse koripalloa kymmenen vuoden ajan eri juniorisarjoissa. Luulisin, että vahvuuksiani ovat otteluissa valmentaminen ja neuvojen antaminen. Yksi heikkouksistani on se, että unohdan liian usein poikien harrastuksen olevan leikkimielistä. Pojillahan pitäisi olla hauskaa harrastuksensa parissa, mutta joidenkin valmentajien tapaan olen saattanut olla liian kilpailuhenkinen.
6. Valmentajana huippuhetket liittyvät kaikkiin turnausmatkoihin, joissa on aina ollut mukava ilmapiiri.
7. Synkimmät hetket ovat olleet ne kerrat, kun päreeni ovat palaneet liian helposti harjoituksissa.
8. Tulevaisuudeltani en osaa 20-vuotiaana vielä sanoa mitään. Emmekö me kaikki harhaile?
9. Kesä puolestaan sujuu töiden parissa.
10. Mottoni on valmentajalegenda Don Ryanin kuolematonta lausahdusta mukaillen: "Kohtalo on kova kaikista kovista kovimmille."

Heli Alakangas

1. Heli Alakangas, koripallokoulu (Pikku-Huopalahti)
2. Innostuin oman valmentajani kannustamana yli 10 vuotta sitten.
3. ...askelaskeleelta, ei pakottamista, kaikki saa pelata
4. Kokemus, määrätietoisuus, kova ääni :)
5. Kun huomaa, että lapset oppii ja nauttivat siitä.
6. Ei varsinaisia huippuhetkiä, valmentajakokemukseni ovat kokonaisuutena hyviä.
7. Vanhempien syytökset kun heidän lastaan ei palkittu...
8. Nyt haluan pitää taukoa valmentamisesta. Joskus haluaisin taas valmentaa sarjajoukkuetta intensiivisesti, koripallokoulu ei ole minua varten.
9. Töissä!
10. Koris on kivaa!

Joukkueenjohtajat

Vasemmalta:
Pekka Eerola CP, Ann-Marie Malén AT, (Päivi Strömberg), (Raija Koskinen), Heidi Nurmela T93&CT, Terhi Punto-Niskanen P93/94&AP, (Maaret Punto), Simo Järvinen P92, (Sakari Nurmela), (Olli Tuomi), (Ilkka Pöllänen), (Jukka Autio BP)
poissa: Erkka Näsäkkälä Seniors, Markus Hopiavaara BP, Anna Hakonen Naiset II, Tapio Väyrynen BT&CT, Ulla Huovinen T91/92, Kalle Reponen T93

Anna Hakonen

Omien junnuvuosien jälkeen ehdin valmentaa T90-tyttöjä neljä vuotta, mutta viime syksynä valmentaminen vaihtui pitkästä aikaa omaan pelaamiseen. Syksy alkoi naisten II-joukkueen kasaamisella ja siitä lähtien olen kiusannut joukkuetovereitani lukuisilla info-maileilla :)

Heidi Nurmela

Heidi Nurmela, toinen joukkueenjohtaja T90-joukkueelle, ja T93-joukkueen nettisivujen päivittäjä. Molemmissa joukkueissa pelaa oma tytär.

Vanhempien koriksen aloitin ensimmäisten joukossa kaksi vuotta sitten, ja nyt laji on imaissut koko perheen mukaansa. Kiitos Sykille, että me vanhemmatkin saamme pelata! Koris on kivaa!

Erkka Näsäkkälä

Niin siis olen asunut kevään Norjassa ja sen takia Pelkosen Tuomas on hoidellut vastuuta. Syksyllä otan taas ohjat käsiini, jos annetaan :)

Pekka Eerola

C-poikien joukkueenjohtajana keväästä 2003 ja ko joukkueen mukana jo viidettä vuotta sekä P92:sten tukena toimiminen on vienyt kyllä vapaa-ajan, mutta vastaavasti siinä on oppinut tuntemaan suuren otoksen pääkäupunkiseudun koulujen urheilusaleista ja pukuhuoneista. Motto (kotona) Pojat ! : RYHTIÄ, TAHTIA, PUHTIA !

Terhi Punto-Niskanen

Toimin kahden erittäin mukavan joukkueen joukkueenjohtajana (P93 ja A-pojat). Lisäksi teen paljon muitakin Sykki-hommia esim. kerään kausimaksut ja vastaan jäsenrekisteristä. Perheestämme pelaa/valmentaa Sykissä Jumppa, Riikka ja Lauri.

Jukka Autio

P88/Bp joukkueenjohtaja 2000-2003.

Ulla Huovinen

Ystäväkirjasta lainattua:

Nimi: Ulla Huovinen
Tehtävä: T91/92 jojo
Lempiruokani: Rantakala Suonteen muikuista
Lempivärini: Kevätkoivujen vihreä
Syy olla mukana Sykki ry:n toiminnassa: Itsekäs; pysynpä poissa pahanteosta tämänkin ajan.

Kalle Reponen

Kalle Reponen, T93 joukkueenjohtaja. 38 v, kolmen tytön isä. Sykin junioreita vuodelta 75. Aktiivikoripalloa 20 vuotta eri sarjatasoilla.

Ann-Marie Malén

Alunperin aloitin jojona tyttäreni Annikan joukkueelle eli T87/88:lle jo kauan sitten. Nyt tytöt ovat jo A-ikäisiä. Huippuhetket olen tyttöjen rinnalla kokenut viime kaudella B-tyttöjen SM-sarjassa, jossa "me" sijoituimme sijoille 5-8.

Omat koripallotaitoni eivät ole hääppöiset; joskus saan pallon koriin, yleensä en. Korissäännöt on vielä hakusessa, mutta joitain erotuomarien käsiviitomia ymmärrän. Osaan pitää pöytäkirjaa, ainakin miesten VI divarin matseissa. Lisäksi koripallorepertuaariini kuuluu LKOT, jota suorittaessani sormestani irtosi ojentajajänne, mitä parannellessa sain tenniskyynärpään. Niinpä pitäydyn aerobicin ja salsan parissa, kuusi tuntia viikossa.

Tapio Väyrynen

Mä toimin joukkueenjohtajana B-tytöissä ja toisena joukkueenjohtajana T90:ssä, jossa mun vastuulla on ollut sopia matsit ja tuomarit sekä päivittää nettisivut. Sen verran on kiirusta ollut, että ihan kommelluksitta ei kausi ole mennyt, mutta työnjako T90:ssä on ollut selkeä eivätkä ongelmat ole liittyneet siihen. Hieno oli myös matka Ruotsiin Pressbyrån-turnaukseen.

Mun kolme tyttöä pelaa SYKIssä: Vattu A-tytöissä (kausi tosin meni pilalle polvivamman vuoksi pelien osalta, mutta valmennushommat T91:ssä se sai hoidetuks), Venla T90 ja B-tytöissä sekä kuopus Vilma T94:ssa, vaikka onkin syntynyt -95.

Itse pelaan tällä hetkellä kutosdivarissa HKT III:ssa. Siellä osa vastustajista on jo niin

paljon nuorempia, että ikäeroon liittyvä fyysisten ominaisuuksien tasoero käy ylivoimaiseksi. Sen lisäksi osallistun M45ssä sekä alueelliseen että SM-sarjaan tällä kaudella KFUM:n riveissä. Siellä olen vielä melko nopea, kaikki on suhteellista. Juniorivuosina saavutin SM-pronssia B-pojissa ja -hopeaa A-pojissa ja vieläkin nuo muistot lämmittävät, vaikka "oikeaa pelaajaa" musta ei koskaan tullutkaan. Ikämiesympyröissä on tullut kaikenvärisiä SM-mitaleja lähinnä oikeaan joukkueeseen (Kisis) kuulumisen seurauksena, enkä näille mitskuille kovin kummoista arvoa osaa antaa. Mutta joissain yksittäisissä matseissa on kuitenkin jäänyt hyvä fiilis siitä, että on pystynyt antamaan merkityksellisen panoksen joukkueen eteen.

Joukkueenjohtajan tehtävien lisäksi kuuluin osan viime kautta SYKIn johtokuntaan ja yritin jollain lailla vastata valmennuskuvioiden kokonaisuudesta ja valmentajakoulutuksesta, mutta näin suuri vastuualue oli selvästi liikaa mun resursseille. Nyt olen jättäytynyt johtokunnasta ja yritän samaa myös joukkueenjohtajan tehtävien suhteen, jotta nähtäis, tuleeko tuosta valmennuspuolen koordonoinnista mitään tolkkua edes silloin, kun keskittyy vain siihen. Venlan ja Vilman harrastusta tulen varmaan seurailemaan melko tiiviisti.

Johtokunta

Vasemmalta:
(Pekka Eerola,) Ann-Marie Malén, Päivi Strömberg, Raija Koskinen, (Heidi Nurmela), (Terhi Punto-Niskanen), Maaret Punto,Simo Järvinen, Sakari Nurmela, Olli Tuomi, Ilkka Pöllänen, Jukka Autio
poissa: Timo Hyvönen

Maaret Punto

Aloitin Sykin puheenjohtajana vuosi sitten "kylmiltäni" ja paljon on ollut opeteltavaa, mutta toinen vuosi sujuu jo paremmin. Lapseni Julius (-88) ja Salla (-90) ovat erittäin innokkaita koripalloilijoita, ja heidän kauttansa minullekin avautui hieno näkymä tähän upeaan harrastukseen. Oma koripallotaustani on erittäin ohut, mutta perjantai-illat vietän nykyään muitten kalkkisten kanssa koripalloa pelaten. Olen hyvin kiinnostunut urheilupsykologiasta, ja toivon ensi kaudella saavani toteuttaa sitä käytännössä joidenkin Sykin joukkueiden parissa. Motto: "Carpe diem!".

Ilkka Pöllänen

Minä olen Ilkka Pöllänen. Tyttäreni Taru pelaa T90- joukkueessa, kun taas nuorempi tyttäreni Kati harrastaa rytmistä kilpavoimistelua. Itse pelaan korista vanhempien vuorossa ja myös Meilahden Torpedossa. Pelityylinikin paljastaa, että jääkiekko on sittenkin ollut vahvin urheilulajini. Vaimoni Tuula ei ihmettele pallon pompotusta, mutta hän ihmettelee, mitä järkeä on lyödä palloa pikku koloon kesäisin.

Pidän rock-musiikista, intialaisesta ruuasta ja Englannista.

Raija Koskinen

Olen uusi johtokunnan jäsen ja uusi rahastonhoitaja. Kentän laidalla kannustan Juuliaa/T91. Itse pääsen sählämään pallon kanssa perjantaisin, kun pelaan korista Kaikki huilaa-vanhempien ryhmässä. Ja meillä on aina tosi hauskaa.

T94

Vasemmalta
edessä: valmentaja Vilja Sipilä, Ronja Hoberg, Vilma Väyrynen, Linda Pikkarainen ja valmentaja Sakari Pelkonen
takana: Venla Salomaa, Nellimaria Ahonen, Marianna Kesseli, Anna
poissa: Emma Eira, Liisa kovanen, Jasmin Piipponen, Sanni Visakko

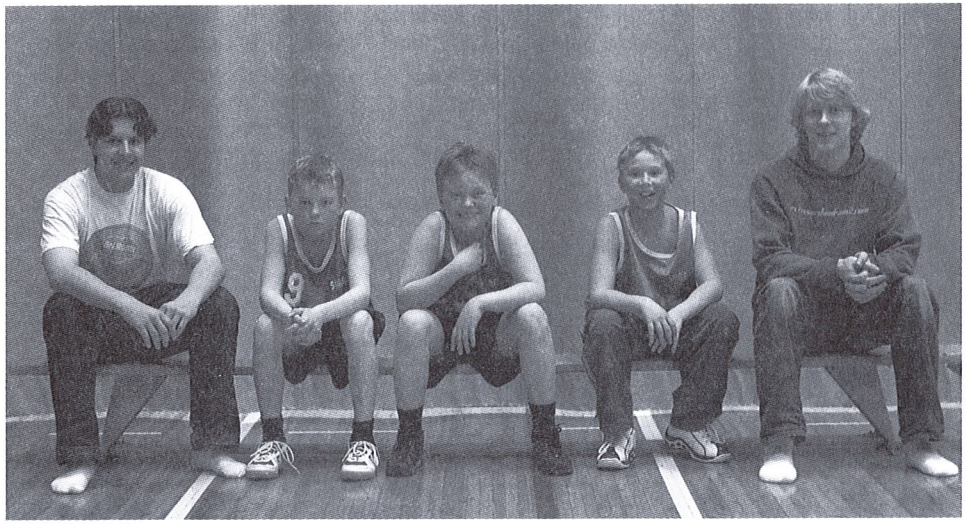
Sykin nuorimpien tyttöjen joukkue pääsi aloittamaan harjoittelunsa myöhemmin kuin muut joukkueet valmentajatilaanteen selkiytyessä vasta syyskuun puolella. Loppujen lopuksi hommaan ryhtyikin aikaisemmin vain poikia pääasiassa valmentanut veteraani ja valmennuksen vasta aloittanut viime vuotisessa B-tyttöjen SM-sarjassa Sykissä pelannut pelaaja, jälkimmäisen pitäessä treeneissä vauhtia päällä ja vanhemman antaen palautetta niin pelaajille kuin valmentajaparilleen. Pelaajien hankintakaan ei alussa näyttänyt tuottavan tulosta, kun SYKn koulusta pelaajia saatiin vain yksi tyttö ja yhteensä syksyllä harjoituksissa kävi säännöllisesti vain neljä pelaajaa. Tämä esti luonnollisesti tyttöjen osallistumisen sarjapeleihin. Pelaajien vähyydestä huolimatta harjoituksissa on koko kausi vedetty täysillä ja yksilötaitoja on kaikille pelaajille karttunut huomattavasti.

Kevääksikään ei saatu joukkuetta pelaamaan sarjaan, mistä suivaantuneena valmentajat suuntasivat Haagan Ala-Asteelle pelaajia hankkimaan. Seuraavaan kahden viikon aikana treeneissä kävi yli kymmenen kasvoa, joista puolet käyvät edelleen hymyilemässä ja nauramassa SYKn salissa tiistaisin ja torstaisin nostaen nykyisen pelaajavahvuutemme yli kymmeneen. Jos ensi kaudeksi saadaan vielä muutama yhtä innokas hauskanpidosta ja koriksesta nauttiva pelaaja, on tyttöjen koripallon tulevaisuus hyvissä käsissä nykyisten valmentajien näillä näkymin jatkaessa yhteistyötään tyttöjen kanssa. Henkilökohtaisesti voin sanoa, että poikia valmentaneena perusasioiden opettaminen tytöille on ollut vähintään yhtä palkitsevaa kuin pojillekin. Valmennusjohto haluaa luonnollisesti kiittää pelaajien valmentajia, jotka päästivät tyttönsä pomppivien pallojen keskelle jopa pelaajatilanteen näyttäessä huonolta. Kevään haasteina on vielä ensimmäiset harjoitus- ja ehkä turnauspelitkin sekä joukkuehengen ja -pelin hiominen sekä tietysti sen tärkeän ja Sykkiläisille joukkueille ominaisen Sykki-hengen kartuttaminen. Tästä on hyvä jatkaa, sanoi onnenpyörätyttö.

Palkitut pelaajat:

Vilma Väyrynen	Kehittynyt ja ahkera
Sanni Visakko	Tunnollinen ja iloinen

P94

Vasemmalta
edessä: valmentaja Lasse Sivenius, Luca Hannula, Pauli Putkonen, Jesse Leino, valmentaja Sakari Pelkonen
poissa: Vincent Lambin, Lari Jyrhämä, Konsta Nikkilä

1994 syntyneet pojat aloittivat kautensa rytinällä. Ensimmäisissä treeneissä oli jo 15 pelaajaa ja koko syksyn ajan ennen ensimmäisiä sarjapelejä oli treeneissä kova hulina. Vaikka koko laaja ryhmä ei aivan kurissa pysynytkään, hankkivat lahjakkaat pelaajat niin paljon tietoutta ja itsevarmuutta, että yllätti 10 pelaajan joukko valmentajakaksikkonsa täysin voittaessaan vuotta vanhempien tyttöjen runsaslukuisen joukkueen syksyisessä harjoitusottelussa. Mutta sen jälkeen alkoivat ensimmäiset alamäen merkit näkyä. Ensimmäiseen sarjaotteluun saapui vain 5 pelaajaa. Joukkue juoksi ja jyräsi kuitenkin semmoisella tahdolla, että voitto irtosi suurilukuisesti. Myöhemmissä otteluissa esiintyi sentään vähän useampi pelaaja ja syksyn ainoassa hävityssä ottelussa vuoden harjoitellutta HyPoa vastaan oli 7 pelaajaa. Harjoituksissa käyneiden pelaajien määrä alkoi kummasti vähentyä. Ensimmäinen otteluissa pelannut pelaaja lopetti häneen kohdistuneen kiusauksen takia. Tämä tuli valmentajille yllätyksenä, mutta ennen kuin asialle ehdittiin mitään tehdä niin lopettaneiden määrä lisääntyi räjähdyksen omaisesti. Syitä oli monia, kukaan kavereista ei pelaa, valmentajat eivät miellytä, pelaajia on liian vähän, toisissa joukkeissa on leppoisampi meininki, ei ehdi käydä kaikissa treeneissä tai matseissa. Jäljelle jäi enää 5 pelaajaa ja keväällä oli lupaavan syyskauden jälkeen tyytyminen pelkästään harjoitteluun. Alkuperäisten valmentajien turhautuessa antoi seura joukkueen käyttöön kolmannen valmentajan, Tomas Luomanmäen, jonka positiivinen ja innokas ilme tarttui myös joukkueen muihin jäseniin ja treeneissä on harjoiteltu kunnolla oli pelaajia paikalla sitten yksi tai viisi. Vaikka tämä Sykki 94-pojiksi kutsuttu vuoristorata päättikin matkansa yhdistämällä voimansa vuotta vanhempien poikien kanssa, on tästä kaudesta opittava jotain. Valmentajakokemusta karttui kahdelle aloittaneelle valmentajalle kivasti ja peleistä saadusta kokemuksesta on hieman hyötyä, vaikka syksyn II-divisioona olikin uskomattoman epätasainen. Joukkueen keskeisimmäksi jääneet pelaajat ansaitsivat

Jukka Autio

Johtokunnassa vuodesta 2001, sponsorointi-/markkinointiasiat.

Timo Hyvönen

Johtokunnan jäsen jo toisessa sukupolvessa. Vastuualueina Sykki-leiri sekä valmennustoimintaan liittyviä asioita.

Ann-Marie Malén

Kolmas vuosi johtokunnassa. Ensimmäisenä vuonna piti hoitaman pallokaappia, mutta sitten SYK vaihtoi lukot ja minulla ei ollut avainta... Siispä siirryin toisiin hommiin ja nyt jo toista kertaa olen koonnut ja taittanut Sykin vuosijulkaisun. Minulta saa myös avaimia.

Teknisen leipätyöni vastapainoksi harrastan aerobicin ja salsan lisäksi leipomista, ruuanlaittoa poikani kanssa, kuskaan koristyttöäni sekä kesäisin luen paljon.

Olli Tuomi

Ajautui koripallon pariin yli 30v sitten, kun pihan isoin sälli pakotti pelaamaan yksi-yhtä-vastaan parkkipaikalla. Siitä lähtien tunnettu nimellä Ohiheitto-Olli.

Edelleen tappaa aikaa vitosdivarin vaihtopenkillä.

Sakari Nurmela

Olen tuore varapuheenjohtaja ja innokas vanhempien korisvuorolla kävijä. Tässä pari lisäfaktaa.
Koriksen lisäksi upeita urheilulajeja: tennis, jalkapallo, salibandy, hiihto.
Sykin lisäksi hienoja urheiluseuroja: VR-Tennis, RoPS.
Johtokunnan kokousten lisäksi mukavaa tekemistä: perheen kanssa oleilu, lukeminen, maailman menon ihmetteleminen mieluiten horisontaalisesta asennosta.

Päivi Strömberg

MINÄ. Päivi Strömberg, nelikymppinen yhden nuoren aikuisen ja toisen teini-ikäisen äiti. Asun perheineni Helsingin Puistolassa.

....ja harrastukset
Nuoresta asti olen ollut hyvin kiinnostunut ruoasta ja ruuanlaitosta. Keittokirjojen keräily ja kokkailu ovat edelleen lempiharrastuksia samoin uusi perheenjäsenemme australianpaimenkoira Arttu. Lenkkeily koiran kanssa ja TOKOssa käynti ovat myöskin sydäntä lähellä.

...ja työ
Työtehtäväni ovat aina liittyneet tavalla taikka toisella elävään kuvaan, viestin välittämiseen ja tuottamiseen. Tällä hetkellä toimin tuottajana/projektijohtajana DeCo Media Oy:ssä vastaten Internetin kautta välitettävien webcasting-lähetysten tuottamisesta.

....ja tulevaisuus
Ilmeisesti olen nyt urani huipulla mutta odotan silti mielenkiinnolla mitä annettavaa huomisella ja minulla on toisillemme.

Joukkueenjohtajatoiminta Sykki ry:ssä

Sykin joukkueiden joukkueenjohtajatilanne on kuluneen kauden aikana ollut kohtuullinen, vaikka kaikille joukkueille ei vieläkään saatu täysipainoisesti toimivaa jojoa. Lisäksi osalla joukkueenjohtajista on kaksikin joukkuetta johdettavana, joten järjesteltävää on luonnollisesti ollut ja tämä on osaltaan ollut vaikuttamassa tehtävän kuormittavuuteen.

Jojon tehtävien suorittaminen on vaihdellut melkoisesti eikä mitään yhtenäistä tai "sidottua" linjaa tähän ole luotu. Tehtävät on osaltaan myös jaettu valmentajien ja jojojen kesken hieman joukkueiden sisäisen tilanteen mukaan. Tekeillä oleva SYK:in laatukäsikirja on tässäkin suhteessa tärkeä elementti tulevaisuudessa pyrittäessä jojojen tehtävänkuvien yhtenäistämiseen ja erityisesti rekrytoitaessa uusia joukkueenjohtajia aloittavien joukkueiden tai nyt ilman jojoa olevien joukkueiden johtoon tai kuormaa keventämään niille jojoille, jotka tällä hetkellä vetävät kahta joukkuetta.

Nimenomaan tehtäviin perehdyttämiseen ja yleensä tehtävänkuvan selkiyttämiseen laatukäsikirjaan voidaan sisällyttää keskeistä hyödynnettävää informaatiota.

Perinteisesti on kauden alussa järjestetty valmentajien ja joukkueenjohtajien sekä Sykki ry:n johtokunnan kesken seminaari kauden lopussa tai ennen seuraavan kauden alkua; viimeksi järjestetty tapaaminen valitettavasti sai varsin heikon osanoton ilmeisesti huonon ajankohdan vuoksi. Seuraavaa yhteistapaamista ja tulevien toimintalinjojen suunnittelua pyritään jatkossa suunnittelemaan parempaan ajankohtaan.

Tärkeätä olisi saada uusia innokkaita henkilöitä osallistumaan ja panostamaan joukkueenjohtajatoimintaan, jotta toiminta saataisiin kaikki joukkueet kattavaksi ja samalla vähennettyä nyt melkoista taakkaa kantavien kahtakin joukkuetta johtavan jojon työtä. Johtokunta pyrkii osaltaan myös auttamaan ja ohjaamaan erityisesti aloittavia joukkueenjohtajia; samoin pitäisi pyrkiä hyödyntämään Koripalloliiton järjestämää alan koulutusta.

Sykki P92 osalta kausi on sujunut onnistuneesti ja hyvässä yhteistyössä valmentajien kanssa. Kuten muillakin jojoilla, on myös allekirjoittaneella ollut ajoittain ongelmia tuomarijärjestelyissä. Tässä suhteessa varmaan kannattaa pyrkiä yhdistämään tietoja käytettävissä olevista tuomareista ja käyttää myös SYK:in omia koulutuksen saaneita nuorempiakin tuomareita kokeneemman tuomarin parina myös nuorten tuomarikokemuksen kartuttamiseksi ja taitojen hiomiseksi. Jatkossa P92 joukkueella on tiedossa mielenkiintoinen kausi, nousu II divariin on selvä lohkovoiton perusteella ja haasteita näin myös joukkueenjohtajalle tulee riittämään. Mielenkiinnolla ja innolla odotan tulevaa pelikautta.

Simo Järvinen
Sykki P92 jojo
Sykki ry johtokunnan jäsen ja joukkueenjohtajatoiminnan vastuuhenkilö

Sykki ry.

Helsinkiläinen koripalloseura Sykki ry. perustettiin 26. toukokuuta 1976. Seuran kotihalli on Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun urheilutalossa, joka sijaitsee Etelä-Haagan kaupunginosassa.

Seuralla on lähes 200 jäsentä, 16 joukkuetta ja kaksi koripallokoulua. Miesten edustusjoukkue pelaa Eteläisen alueen 3. divisioonassa ja naisten edustusjoukkue Eteläisen alueen 2. divisioonassa.

Sykki ry:ssä toimii yli 20 valmentajaa, jotka ovat pääsääntöisesti seuran omia kasvatteja.

Seura perustettiin SYK:ssa toimineeseen koripallokerhoon kohdistuneen kasvavan innostuksen seurauksena. Vuodesta 1965 alkaen SYK:n oppilaat harjoittelivat Nervanderinkadun koulussa muutamana iltana viikossa.

Nykyinen koulutalon rakentamisen jälkeen vuonna 1972 toiminta laajeni merkittävästi. Tuolloin toimittiin koulun kerhon nimissä, ja koulun oppilaat pelasivat kaikki koulusarjojen ulkopuolella tapahtuneet Helsingin piirin ottelunsa eri seuroissa.

- Yksi homman sieluista oli alussa professori Ossi Renkonen, josta tuli seuran ensimmäinen puheenjohtaja, SYK:ssa yli 30 vuotta voimisteluopettajana toiminut ja vuoden 2004 alussa eläkkeelle siirtynyt Antti Hautamäki sanoo.

- Koulussa harrastettiin tuolloin paljon käsipalloa. Oli kuitenkin tarve löytää sellainen peli ja nimenomaan joukkuepeli, jota harrastettaisiin laajemmissa piireissä. Niinpä päädyttiin koripalloon, Hautamäki kertoo.

Ensimmäisenä toimintavuonna seurassa oli 83 jäsentä, joista muodostettiin kolme tyttöjoukkuetta ja viisi poikien joukkuetta. Ensimmäinen Kisakallion leiri järjestettiin 21.-23. kesäkuuta 1976, jolloin mukaan mahtui 50 koripalloilevaa nuorta. Innostus seuran omaa kesäleiriä kohtaan on ollut alkuvaiheista lähtien mahtavaa.

Seuran perustavassa kokouksessa oli läsnä 14 perustajajäsentä. Seuran ensimmäisen johtokunnan muodostivat Ossi Renkonen puheenjohtajana ja jäseninä Antti Hautamäki, Erkki Mali, Matti Niemi, Arto Palkama, Paavo Salmio, Anja Siimes, Sakari Tamminen, Heikki Tenhunen sekä nuorten edustajana Uula Nordenswan.

Kokouksessa päätettiin liittyä Suomen Valtakunnallisen Urheiluliiton Helsingin piiri ry:n ja Suomen koripalloliitto ry:n jäseneksi. Kokouksessa valittiin myös ensimmäiset toimihenkilöt, jotka olivat seuran sihteeri Leila Mali, taloudenhoitaja Paavo Salmio ja toiminnanjohtaja Antti Hautamäki.

- Haluan nostaa hattua silloisille vanhemmille, koska he olivat todella innokkaita ja aktiivisia. Meillä oli hyvä porukka kasassa. Minulle seuran toiminnassa mukana oleminen oli henki ja elämä, Hautamäki kiittelee.

Urheilutalolta avautuvan ulkokentän rakentaminen mahdollistettiin seuran järjestämän myyjäisten tuotolla. Monet lupaavat juniorit ovatkin sittemmin hioneet koripallotaitojaan "yliksellä".

- Toiminta oli tulisieluista alkuaikoina ja fiilis oli loistava. Johtokunnan kokoukset pidettiin enimmäkseen jonkun kotona, niissä oli säpinää ja kestivät usein puoleen yöhön,

Hautamäki muistelee.

- Olin itse mukana seuran perustamisen jälkeen todella aktiivisesti reilut 15 vuotta. Sitten toimin enemmänkin taustavaikuttajana, mutta taas 80-luvun lopusta alkaen olin mukana kymmenisen vuotta todellisella antaumuksella, "Hautis" kertoo.

Kauneimmat muistot

Mitkä ovat puolestaan jääneet Hautamäen mieleen unohtumattomimpina muistoina?

- Ensimmäisenä mieleen tulee seuran perustaminen. Tärkeintä oli, että kaikki pääsevät mukaan ja pelaamaan. Mietimme myös, mitkä ovat seuramme tulevat värit. Tämä tapahtui toukokuussa, jolloin ajattelimme, että vihreä edustaisi hienosti kauniita kevään päiviä. Valkoinen tuntui myös luonnolliselta vaihtoehdolta. Nämä värit sopivat nykyäänkin hyvin Sykin arvoihin.

- Vuonna 1986 koulumme joukkue voitti lukioiden Suomen mestaruuden sekä tytöissä että pojissa. Tyttöjen lopputurnaus oli Helsingissä ja poikien Kotkassa. Muistan myös elävästi, kun 90-luvun puolivälissä A-pojat pärjäsivät hienosti ikäluokkansa SM-sarjassa. He olivat kovia pelureita.

Hautamäen ääni muuttuu matalammaksi. Puhe kuulostaa kauniilta ja kaihoisalta.

- Mutta kyllä hienointa ollut saada seurata päivä päivältä, kun nuoret ovat toimineet liikuntaharrastuksensa parissa. He ovat saaneet toteuttaa itseään ja pitää hauskaa. Kyllä sitä on ollut suuri ilo katsella.

Seura on jatkanut toimintaansa aktiivisesti jo liki 30 vuoden ajan. Se on Suomen seuratoimintaa ajatellen kunnioitettava suoritus, josta kiitos kuuluu kaikille mukana olleille.

- Todella hauskaa, että perinne jatkuu. Olisi hienoa, jos vanhemmat jaksaisivat olla lastensa toiminnassa vieläkin aktiivisemmin mukana. Elämän tahti nopeutuu ja arki on kiireistä, mutta he ovat se elinehto, joka mahdollistaa tämän ainutlaatuisen toiminnan.

Maunu Anhava

Wuoden Walmentaja

Wuoden Walmentaja -äänestys julistettiin alkaneeksi Sykki ry:n kotisivuilla 2.3.2004. Johtokunnalle tipahteli harvakseltaan ehdotuksia. Uusien ehdotuksien ehtyessä annettiin äänet sähköpostitse ja puheenjohtaja Maaret suoritti äänten laskun 7.4.2004. Äänestysprosentin ollessa hiukea 90 voitaneen tulosta pitää lainvoimaisena.

Wuoden Walmentaksi valittiin Reetta Kivijärvi.

Reetalla on aktiivinen ja innostava ote valmentamiseen, joka on näkynyt myös positiivisena kehityksenä pelaajien suoritustasossa.

Wuoden Walmentaja -äänestyksen kunniamaininnan saavat Vadelma "Vattu" Väyrynen ja Tuomas Pelkonen.

Vattu on toiminut menestyksekkäästi isoa pelaajaryhmää tasapuolisesti kehittäen sekä kaikki pelaajat huomioiden.

Tuomas on pitkin kautta pitänyt homman hyvin hanskassa selkeällä karismaattisella auktoriteetilla samalla kuitenkin toimien myös pelaajien ystävänä, mikä on varmasti kasvattanut pelaajien luottamusta valmennusportaaseen.

Palkittuja sykkiläisiä

Vuoden Sykkiläinen

Vuonna 2003 Vuoden Sykkiläinen -tittelin sai Tuomas "Jykke" Venhola. Perinteitä noudattaen palkinto ojennettiin Sykki ry:n pikkujoulujuhlassa asianmukaisin menoin.

Biddy

Kaudella 2003-2004 selvitti sykkiläisistä tiensä Biddy-joukkueeseen Julia Salmio. Julia palkitaan kauden päätöstilaisuudessa.

Sykki-rieha 2003 Palloilua ja pelleilyä

Kaikkien aikojen toinen Sykki-rieha oli määrätty järjestettäväksi 21. joulukuuta, ja silloin se myös järjestettiin. Paikalle tiensä löytäneet saivat olla tyytyväisiä näkemäänsä ja kokemaansa, sillä tapahtumassa vallitsi asianmukaisen riehakas tunnelma ja pelaajat viihdyttivät massiivista yleisöä sekä itseään niin huikeilla pelisuorituksillaan kuin railakkaalla pukeutumisellaankin. Tämänvuotinen Sykki-rieha ei jättänyt ketään kylmäksi.

Sarjoja oli tällä kertaa kolme, ja jotkut pelaajista taisivat pelata kaikissa sarjoissa vuorotellen, tai ainakin kahdessa. Voitosta kamppailtiin hymyssäsuin C-ikäisten, B-ikäisten ja vanhempien sarjoissa. Tiukkojen vääntöjen jälkeen voittajat olivat selvillä ja tyylikkäät palkinnot vaihtoivat omistajaa, ja menestyneiden joukkueiden lisäksi palkinnon saivat ansaitusti myös Vuoden hassu sekä Paras asuvalinta. Ennen juhlallista palkintojenjakoa koettiin kuitenkin monia tarinan arvoisia tilanteita ja tapahtumia, ja niistä onkin syytä kertoa seuraavassa kappaleessa.

C-ikäisten sarjassa voiton itselleen pusersi Viisaat, joka jätti taakseen kokonaiset viisi kilpailevaa joukkuetta. Kentän toisessa päässä pelattiin vanhempien muodostamien joukkueiden välisiä värikkäitä mittelöitä. Vauhtia ei välttämättä tällä kertaa ollut kuin lain sallimissa rajoissa, mutta vaarallisia tilanteita nähtiin ainakin yksi. Vuoden hassu-palkinnon pivoonsa korjannut Lasse Wikman joutui laittamaan pillit pussiin ennen aikojaan, kun kiihkeän pelin tiimellyksessä miespolon nilkka aloitti ennenaikaisen joululoman eikä enää kyennyt täyttämään tehtäväänsä. Suomeksi sanottuna Lasse siis loukkasi nilkkansa, eikä paikalle kiidätetty lumipussikaan saanut häntä onnettomuuden jälkeen tolpilleen. Vanhempien otteluissa nähtiin viljalti mielikuvituksellisia asuja ja asusteita. Erityistä hilpeyttä herättivät Pekka Eerolan ainakin kaksi kertaa omistajansa pään kokoiset pelikäsineet, jotka muistuttivat erehdyttävästi leijonantassutohveleita. Vakuuttavista hanskoista huolimatta pallo ei pomppinut Pekan joukkueen hyväksi, vaan voiton kaappasi joukkue nimeltä HASSU (=Haagan Seudun Seniori Urheilijat). Riehan päätteeksi pelattiin B-ikäisten sarja, johon mukaan hyppäsi myös kourallinen nuoremman ikäluokan pelaajia. Mieleenpainuvimmasta esityksestä vastasi vuonna 1991 ensi kerran päivänvalon nähnyt dynaaminen duo, jonka jäsenet tottelevat nimiä Erkka ja Tuomo, jos ovat totellakseen. He toimivat "naisjäseninä" poikavoittoisessa joukkueessa nimeltään Porkkanat ja yhteenlasketun lähes kolmen metrin pituutensa turvin tehtailivat pisteitä kolmen pisteen viivan takaa jatkuvalla syötöllä. Samassa joukkueessa palloili myös parhaasta asusta palkittu Iikka Juurinen, joka oli sonnustautunut kiiltävään hopeanväriseen pukuun, Lakers-paitaan, Pirkka-hikinauhaan ja klassisen tyylikkääseen hattuun. Kaikesta tästä ei tuntunut pelikentällä kuitenkaan olevan riittävää hyötyä, sillä voitto meni Jullen Gängille, joka ei hävinnyt otteluakaan.

Kun pelit oli pelattu ja palkintokassit tyhjennetty, oli aika suunnata kotia kohti yhtä Sykki-riehan suomaa kokemusta rikkaampana ja mielessä kenties jo seuraavan vuoden pelit.

Kiitos kaikille ja tervetuloa uudestaan, toivottaa tähtireportterinne Jumppa.

Antti Niskanen

Sykki-rieha 2003

I LOVE
THIS GAME

jokainen oman palkintonsa, mikä saattakin näyttää omituiselta. Viisi pelaajaa ja kolme palkintoa, mutta nämä pelaajat kävivät II-divisioonan huipulta ja tippuivat pelaamattomuuden kuoppaan, josta heidät pelasti vuotta vanhempien poikien asettama trampoliini, joka nosti pojat takaisin jaloillen ja keväisiin otteluihin. Kiitokset kuuluvat kaikille alottaneille ja lopettaneille pelaajille sekä heidän vanhemmilleen, jotka antoivat tukensa joukkueelle, vaikkei omat pojat olisivatkaan viihtyneet. Kiitos koko kaudesta ja onnea valitsemillanne teillä, toivottavasti saamme vielä tehdä yhteistyötä.

Palkitut pelaajat:

Pauli Putkonen	Luotettava ja varma kapteeni
Lari Jyrhämä	Raivokas pieni pelaaja
Luca Hannula	Lupaava urheilijanuori

T93

Vasemmalta
edessä: valmentaja Reetta Kivijärvi, Tiiu Nikkilä, Veera, Katariina Nurmela, Sara Reponen, Suvi Kammiovirta, Hazal Özen, Viola
takana: valmentaja Riikka Niskanen, Onerva Hannula, Rosa Forsbom, Ada Ristalahti, Elina Helavuori, Pilvi Villa, Sanna Purho, valmentaja Annika Malén
poissa: Vilma Vähämaa

Aloitimme syksyllä minityttöjen eteläisen alueen kakkosdivarissa joukkueen vahvistuttua neljällä pelaajalla. Syksyn pelit olivat haasteellisia, mutta muutama voittokin irtosi. Harjoituksissa käytiin innokkaasti, mutta siellä keskittymisessä olisi ollut parantamisen varaa.

Tammikuun lopulla osallistuimme PuHu-turnaukseen, jossa harmittavien parin pisteen häviöiden seurauksena päädyimme pronssiotteluun, josta jokaiselle jäi mitali kaulaan ja hymy huulille. Turnauksessa osoittautui, että ennen niin ylivoimaisetkin joukkueet olisivat olleet voitettavissa.

Turnauksen jälkeen harjoutuksissa asiat tehtiin aivan toisella tasolla kuin ennen, mikä ilmeni huomattavana kehityksenä. Tyttöjen peliin tuli enemmän vauhtia ja alkoi näyttää enemmän joukkuepeliltä, kun varmuus kasvoi ja pelisilmä kehittyi.

Keväällä otamme vielä osaa johonkin turnaukseen, jossa tytöt pääsisivät yöturnaukseen.

Ensi vuonna joukkueen valmentajakalusto muuttuu vastuuvalmentajan osalta. Toivottavasti tyttöjen peli-into säilyy ja kehitys jatkuu tulevaisuudessa.

Palkitut pelaajat:

Pilvi Villa	otteluiden ja treenien puurtaja
Onerva Hannula	kauden kehittynein

P93

Vasemmalta
edessä: Janne Konttinen, Nino Törnqvist, Jussi Ekola, Robert Siivola, Panu Kangas
takana: valmentajat Antti Niskanen ja Aleksi Keijonen
poissa: Tim Karlsson, Vertti Niemi, Klaus Risto

Kauden alussa vaivoin kasaan saatu joukkue aloitti toisen pelikautensa uusin voimin. Suuri osa viime kauden vakiokaartista oli vaihtanut koripalloareenat nurmikenttiin, mutta onneksi kesän pelaajamarkkinoilta saatiin haalittua iskukykyinen ja kehityskelpoinen kööri. Pelaajia saapui yhteensä yhden käden sormilla laskettava määrä niin West- kuin East-Sideltakin. Alkusyksystä keskityttiin henkilökohtaisten taitojen hiomiseen edellä mainitusta syystä. Lopulta pelaajia oli kuitenkin juuri ja juuri tarpeeksi sarjaan ilmoittautumiseen. P93-joukkueen historian ensimmäinen ottelu pelattiin myöhemmin viheliäiseksi vierashalliksi osoittautuneessa Rastaalan koulussa. Tämä hillittömän voittoputken aloittanut kamppailu päättyi pienten vihreiden miesten railakkaaseen juhlintaan. Syksyn mittaan vastustajat saivat yksi toisensa jälkeen todeta Sykin paremmakseen. Dominoimme kivenkovaa kolmosdivaria voittamalla kaikki kuusi otteluamme. Varsinkin puolustus oli kadehdittavan kovaa. Tiukka harjoittelu jatkui myös kevätkaudella hieman kasvaneen porukan voimin ja nyt laskemiseen tarvittiin jo toinenkin käsi. Treeneihin ilmaantui välillä jopa massiiviset kahdeksan pelaajaa. Jotkut vastustajat ja jopa liitto saivat näppylöitä pienestä pelaajamäärästä uhaten sulkea meidät pois sarjasta. Näin ei kuitenkaan käynyt ja menestyksekäs, sekä vaiherikas kausi saatiin vietyä kunnialla päätökseen. Tulevina vuosina on odotettavissa räjähdysmäinen nousu ikäluokan eliittiin. Innostuneet pojat ovat urheilullisesti lahjakkaita ja lähes poikkeuksetta myöhässä. Joka tapauksessa fiilis treeneissä on rento, mutta ei missään tapauksessa löysä. Syksyllä jatketaan siitä mihin nyt jäätiin ja valmentajat toivottavat hyvää kesää.

Palkitut pelaajat:

Janne Konttinen	"Ässä"
Robert Siivola	Puolustuksen (ja hyökkäyksen) selkäranka

T91-92

Vasemmalta
edessä: Tytti Saloniemi, Varpu Sipilä, Ella Nuutinen, Juulia Koskinen, Viivi-Lotta Apiala, Julia Tuomi, Juulia Tolsa, Nina Jyrälä, Aino Huovinen, Aino-Maria Pöyhiä
takana: valmentaja Kaisa Väkiparta, Anna Luhtakanta, Essi Wikman, Anna Virkkala, Katariina Kesseli, Ilona Pajunen, Elisa Eklund, Erika Riitvala, Tuuli Kammiovirta, Elina Lehtonen, valmentaja Vadelma Väyrynen

Jo heti kauden alusta tytöt saivat totutella moniin muutoksiin. Pallo ja kori vaihtuivat isommiksi ja Vilman suunnattua Ecuadoriin Väkä tuli luotsaamaan joukkuetta yhdessä Vatun kanssa. Lisäksi mukaan saatiin muutama uusi pelaajakin.

Koska joukkueen pelaajamäärä on huomattavan iso, 19 pelaajaa, päätettiin kauden alussa että osallistumme sekä 1. että 2 divariin. Ratkaisu osoittautui hyväksi ja kaikki ovat saaneet mukavasti pelailkaa. Syyskausi kovatasoisessa 1.divarissa sujui vaihtelevasti. Voiton nappasimme itsellemme vain muutamassa ottelussa, mutta kovien otteluiden myötä saimme rutkasti lisää kokemusta ja kovuutta. Erittäin positiivinen suoritus oli matsi HyPoa vastaan, jossa tytöt pistivät yhden sarjan kärkijoukkueista todella koville ja näyttivät, millaiseen peliin tämä joukkue tahtoessaan pystyy. 2.divarissa syyskauden pelit sujuivat hyvin ja varmoilla esityksillä voimme voiton kotiin useammastakin ottelusta sijoituksen ollessa hienosti kolmas.

Ahkera harjoittelu ja kovat ottelut ovat tuottaneet tulosta ja tytöt ovat kauden aikana menneet tuntuvasti eteenpäin niin henkilökohtaisella tasolla kuin joukkueenakin. Vaikka kevätkaudella emme saavuttaneetkaan kummassakaan divarissa yhtä paljon voittoja kuin syksyllä, on joukkueen peli monessa suhteessa aivan erinäköistä. Toisinaan kentällä näkyy suorituksia ja taistelutahtoa, joita valmentaja voi vain jäädä ihmettelemään.

Kauden aikana osallistuimme myös Nuorten Koris Cupiin, jonka myötä pääsimme matkustelemaan ja ottamaan mittaa vähän vieraammistakin joukkueista. Hyvinkäällä pelatulta ensimmäiseltä kierrokselta voittoja ei herunut kovasta tsempistä huolimatta. Toisella kierroksella matkustimme Kotkaan, jossa voitimme kotijoukkueen niukasti erittäin

tiukan ja jännittävän ottelun jälkeen. Lopullinen sijoitus oli kuitenkin lohkon kolmas, mikä ei riittänyt paikkaan lopputurnauksessa.

Myöhemmin keväällä on tiedossa vielä se suurin ja hartaimmin odotettu kokemus, kun joukkue matkustaa huhtikuun lopulla Eskilstunaan Dumle Baskettiin ottamaan mittaa ruotsalaisista joukkueista.

Suuri kiitos kuluneesta kaudesta pelaajille sekä innokkaille vanhemmille, jotka ovat kuskanneet meitä otteluihin ja kannustaneet.

Palkitut pelaajat:

Anna Virkkala	Tarmokas taistelija, joka aina tekee parhaansa niin harkoissa kuin matseissakin
Katariina Kesseli	Hyvä asenne harjoitteluun, innokas oppimaan uutta

P92

Vasemmalta
edessä: Jere Anttila, Ossi, Simo Silvennoinen, Matti Karjalainen, Julius Eeorla, Tomas
takana: joukkeenjohtaja Simo Järvinen, valmentaja Jussi Laine, Artti Pursiainen, Mert Sola, Niklas Kiilava, Aku Risku, valmentaja Johannes Nuutinen

Olipa kerran pieni vuoristokylä, jossa asusti seitsemän suurta samuraita. He olivat kautta mantereen tunnettuja mahtavista taidoistaan ja suuresta yheishengestään. Nämä uljaat soturit olivat päättäneet näyttää, mihin he pystyivät ja he lähtivät matkaan kohti tuntematonta. Matkan alkutaipaleilla heidän seurueeseensa liittyi kaksi muskettisoturia Arthos ja Simeon ja näin tuona päivänä muodostui Yhdeksän Voima, josta oli tuleva pelätty ja kunnioitettu joukkue.

Vaikka Yhdeksän Voima ei ollut taidollisesti vielä huipussaan, he korvasivat puutteensa sitäkin suuremmilla sydämillä, jotka he laittoivat peliin aina taiston kohdatessa. Matkalla oli kuitenkin vastoinkäymisiä eivätkä kaikki syksyn taistot sujuneet suunnitelmien mukaan. Syksyllä kuitenkin nähtiin useita pilkahduksia siitä orastavasta kukasta, joka oli puhkeamaisillaan kevään lämmön lähestyessä.

Siirryttyämme uuden vuoden puolelle, oli joukkueemmekin kuin uudesti syntynyt. Yhdeksän Voiman taistelutaidot olivat kehittyneet roimasti, liekö kinkulla ja raketeilla osaa asiaan. Keväällä yhdeksikkö ei kohdannut enää ketään, joka olisi voinut horjuttaa heidän asemaansa Kolmos Divarin Kuninkaina. Joukkue kävi koittelemassa voimiaan OP-pikkujättiturnauksessa, josta kotiintuomiseksi oli jalometalleista arvokkain, kulta.

Kiitos menestyksestä ei kuitenkaan kuulu vain näille rohkeille sotureille, sillä kaikki yhdeksän eivät aina olleet taistelukuntoisia, joten jouduimme pyytämään apuun nuorempia ja kauniimpia palkkasotureita, jotka omalla panoksellaan toivat sekä itselleen että Yhdeksän Voimalle lisää kunniaa.

Ensi kaudella Yhdeksän Voima siirtyy isommille taistelutantereille, mikä on huomioitava kesäisellä ahkeralla harjoittelulla. Nämä miehet ovat jättäneet jälkensä tämän kauden historiaan, ja toivottavasti voittokulku jatkuu myös ensi syksyllä Kakkos Divarissa. Luultavimmin tämä ei ole viimeinen kerta kun kuulet nimet Arthos, Simeon, Mr. Mert, Tomp-Tomp, Riblensan, Mc tek-Nique, Don Jeré, Maze ja Jules Virne. Valmentajat myhäilevät tyytyväisinä.

Palkitut pelaajat:

Aku Risku	Pysäyttämätön korintekijä (Tim Duncan)
Niklas Kiilava	Hulvaton tsemppari (Dennis Rodman/Eddie Murphy)

T90 C-tytöt

Vasemmalta
edessä : Vilma Nurmela, Taru Pöllänen, Sini Saloniemi, Annika Riitvala, Iiris Antinoja, Salla Autio
takana: Julia Salmio, Vilja Achté, Isa Wikman, Liisa Tarkkila, Liisa Harju, Anette Laulajainen, valmentaja Reetta Kivijärvi
poissa: Venla Väyrynen

Tytöt C-90 aloitti uuden valmentajansa Rietun 'hellässä huomassa' viime kauden lopussa toukokuussa. Läheisempää tuttavuutta tehtiin kesän Sykki-leirillä, mihin melkein koko joukkue pääsikin osallistumaan. Kausi aloitettiin läheisessä yhteistyössä B-tyttöjen kanssa. Yhteisiä harjoituksia pidettiin. Läpi kauden tytöt ovat käyneet auttamassa B:n peleissä.

C-90:n peli natsasi ensimmäisen kerran elokuun lopun EHBT -turnauksessa. Virolaissuosikit saivat käännettyä ottelun itselleen vain vaivoin ja Sykin voittosarakkeeseen liitettiin mm. Tiksin arvokas päänahka. Marraskuussa oppia haettiin Nordeasta ja loppukeväästä tarkoitus on osallistua vielä yhteen turnaukseen.

Paras menestys saavutettiin NKC:ssä. Jo ensimmäisellä kierroksella otettiin lohkovoitto kotisalissa, mistä mm. ToPo joutui poistumaan kirvelevä tappio niskassaan. Kolmannella kierroksella viime hetkillä tehty kori toi tytöille riemukkaan pisteen voiton HyPosta ja ratkaisi Sykille lopputurnauspaikan.

Vaikka Final Sixissä koettiinkin kolme häviötä, peli oli uomissaan. Suhteellisen niukat tappioluvut aiemmin koviksi koetuille vastuksille kertoivat, että kehitystä on tapahtunut.

Kauden aikana tytöt ovat kehittyneet hyvin yksilöinä ja myös joukkueena on menty eteenpäin. Sarjapelit on pelattu 1. divisioonassa. Peliesitykset olivat alusta asti hyviä ja kevättä kohti moni syksyn niukoista tappioista on pystytty kääntämään voitoksi.

Palkitut pelaajat:

Vilja Achté	Kauden kehittynein
Anette Laulajainen	Ahkera ja tunnollinen treenaaja

P90 C-pojat

Vasemmalta
edessä: Juho Salmio, Tuomo Laine, Lauri Niskanen, Timi Kohonen, Keivan Khademi, Juhana Konttinen
takana: Kasper Eerola, Juuso Strömberg, Atso Andersson, Joonas Liukkonen, Roope Lindroos, Elias Jääskinen, valmentaja Tuomas Pelkonen
poissa: Nicholas Minougue, valmentaja Maunu Anhava

Swish!

Pallo koriin, päätyraja. C-poikien kausi on sujunut vauhdikkaasti Eteläisen alueen 1. divisioonassa ja valmentajien äänijänteetkin joutuivat ajoittain koetukselle. Syksyllä, Jannen lähdettyä armeijaan ja Tuomaksen tultua uudeksi päävalmentajaksi, olivat tavoitteet korkealla hienosti sujuneen kevään takia. Joukkue ei kuitenkaan pystynyt kääntämään tiukkoja otteluita voitoiksi, mutta on saanut pelata jatkuvasti ikäluokkansa parhaita joukkueita vastaan.

Kevätkausi tosin alkoi hienosti kolmella peräkkäisellä voitolla ja erityisesti joukkuepeli on kehittynyt valtavin harppauksin. Kokemusta ja lisää peliaikaa on haettu otteluista B-poikien Eteläisen alueen 4. divisioonassa, jossa pelaajat olivat isompia ja myös muutaman vuoden vanhempia.

Olemme osallistuneet kauden aikana myös useisiin turnauksiin. Alkusyksystä Sykki-turnauksen lisäksi osallistuimme Tampereella Delfin –turnaukseseen, josta saimme usean arvokkaan päänahan ja sijoituimme lopulta kuudenneksi. Marraskuussa pelatusta Nordea -turnauksesta Kouvolassa jäi tuliaisiksi yhdeksäs sija.

Kausi huipentuu poikien ensimmäiseen turnaukseen ulkomailla, kun joukkue matkaa toukokuussa Tukholmaan Del Monte –turnaukseen.

Molemmat valmentajat haluavat kiittää vanhempia siitä innokkuudesta, jolla he ovat olleet mukana joukkueen toiminnassa. Peleissä on ollut runsaasti yleisöä. Joukkueessamme on

vallinnut hieno ja kannustava ilmapiiri. Myös joukkuehenki on ollut korkealla ja kavereita on autettu sekä kannustettu hymysuin.

Pojat ovat jaksaneet käydä ilahduttavasti harjoituksissa rankasta otteluohjelmasta huolimatta. Toivottavasti kaikilla pelaajilla on tulevaisuudessakin monia hauskoja hetkiä harrastuksensa parissa.

Palkitut pelaajat:

Keivan Khadem	ahkerin harjoittelija
Joonas Liukkonen	MVP

T89 B-tytöt

Vasemmalta
edessä: Taru Pöllänen, Salla Autio, Iiris Antinoja, Liisa Puntala, Finnisia Hermawan, Vilma Nurmela, Vilja Achté
takana: valmentaja Reetta Kivijärvi, SIni Saloniemi, Isa Wikman, Liisa Harju, Saara Kantokorpi, Annika Laukkanen, Oona Niemensivu, valmantaja Tuomas Venhola
poissa: Venla Väyrynen

B-tytöt pelasivat tällä kaudella eteläisen alueen 2-divisioonassa. Joukkue koostui 89-pelaajista, joita vahvistettiin T90-joukkueen pelaajilla sekä muutamiin otteluihin 88-syntyneillä, Riikalla, Edulla ja Saaralla A-tytöistä. Ensi kaudeksi 89- ja 90-syntyneet muodostavat yhteisen joukkueen.

Joukkueen pelitaktiikaksi valittiin se mitä parhaiten osataan. "Run n' shoot" ei tullut kyseeseen lainkaan, "Run n' run some more" siivitti joukkuetta kauniisti eteenpäin. Jos ei miesprässi ja nopeat hyökkäykset auttaneet, niin tappio oli tulossa.

Joukkue muuttui pelistä toiseen, kuten myös vastustajankin joukkue, ja näin sarjassa pelit saattoivat olla todella yllätyksellisiä, kun ikinä ei etukäteen tiedetty tulisiko vastustajalta SM-sarjapelaajia paikalle tällä kertaa. Joukkueen positiivinen asenne harjoitteluun kehitti pelaajia, jotka oppivat kantamaan paremmin vastuuta. Harmaita hiuksia valmentajalle aiheutti ainoastaan sulkemisen tärkeyden unohtaminen ja aikalisillä löydetyt karikatyyrit valmentajasta fläppitaululla. Valmentaja puolestaan yllätti tytöt näyttämällä kuinka monta erilaista viivaa pystyykään mahduttamaan yhden aikalisän aikana fläppitaululle.

Ensi kautta silmälläpitäen on erityisen hienoa, että korinaluspelaajat löysivät voiman merkityksen viimeisimmissä otteluissa. Valtakunnallisten sarjojen korinalustat ovat vaarallisia paikkoja heikoille.

Palkitut pelaajat:

Liisa Puntala	Tsemppari
Venla Väyrynen	Taistelija

P88-89 B-pojat

Vasemmalta:
edessä: Julius Autio
keskellä: valmentaja Markus Hopiavaara, Lauri Niskanen, Petteri Mikkonen, Keivan Khademi, Tuomo Laine, Elias Jääskeläinen, Juho Visuri
takana: Kasper Eerola, Roope LIndroos, Karri Tuominen, Ilkka Juurinen, Veikko Kotimäki, Sam Tina, Waltteri Apell
poissa: Tuomas Arisalo, Joonas Liukkonen

B-poikien joukkueen muodostivat tällä kaudella -88 ja -89 syntyneet pelaajat. Harjoittelu aloitettiin keväällä, jolloin ei vielä ollut joukkueen pelaajatilanne täysin selvä. Varsinainen harjoittelu aloitettiin kesän jälkeen, jolloin myös pelaajatilanne selkiytyi. Kauden ensimmäiset pelit pelattiin SM-karsinnoissa Vaasassa. Muutama tiukka ottelu pelattiin, mutta tiemme päättyi 1.kierrokseen. Syksyn pelasimme alueellisessa 1.divisioonassa, jossa voitimme yhden ottelun. Syksyllä osallistuimme myös Nordea-turnaukseen, josta tuliaisina oli pronssiset mitalit. Kevätpuolella osallistuimme PuHu-turnauksen fun-sarjaan, jonka voitimme puhtaalla pelillä. Kevään olemme pelanneet 2.divisioonassa, jossa voittoja on jo tullut enemmän ja taistelemme sarjan kärkisijoista. Kevätpuolella osa B-pojista ja C-pojat ovat pelanneet myös B-poikien 4.divisioonassa. Näin olemme taanneet kaikille mahdollisuuden laadukkaaseen peliaikaan. Paljon saatiin aikaan, paljon jäi tekemättä, eikä matka aina ollut tasaista vaan matkan varrella tuli myös kuoppia vastaan. Toivottavasti kaikki, myös valmentaja saivat ja oppivat kaudesta jotain tulevaisuutta varten. Aktiivisuus harjoittelua ja pelaamista kohtaan on kokonaisuutena ollut hyvää, pelaajien vähäisestä lukumäärästä huolimatta. Kiitokset kaudesta B-pojille ja C-pojille jotka ovat pelanneet meidän otteluissa sekä C-poikien valmentajalle Tuomakselle kauden aikaisesta yhteistyöstä. Kiitos tietenkin myös kaikille vanhemmille, jotka ovat olleet lastensa harrastuksessa mukana kuskaamassa ja kannustamassa.

Palkitut pelaajat:

Julius Autio	MVP
Veikko Kotimäki	kehittyminen

T85-88 A-tytöt

Vasemmalta:
edessä: Pauliina Pulkkinen, Elizabeth Kerppola, Kaisa Virtanen
takana: Annika Malén, Saara Lehtinen, Riikka Niskanen, Vattu Väyrynen
poissa: Meri Koskela, Veera Karppinen, Anu Lönnrot, Iiris Sumu, Suvi Aaltonen, valmentaja Tuomas Venhola

Kausi alkoi muuttuvien pelaajien merkeissä. Viime kauden joukkueesta viisi pelaajaa oli käytössä tähän kauteen ulkomaiden kutsuessa muutamia ja 84-ikäluokan poistuessa A-juniori-ikäisistä. Iloisena yllätyksenä joukkue vahvistui comeback-pelaajilla, kun Kaisa, Pauliina ja Veera tekivät paluun. Lisäksi joukkueeseen saatiin viime kauden B-tytöistä Edu, Riikka, Annika ja Meri sekä ToPosta siirtynyt Saara. Joukkue ei ehtinyt kunnolla hitsautua yhteen ennen karsintoja, kun kunnon salitreeneihinkin päästiin vasta elokuussa, ja lisäksi miinuspuolelle kirjattiin Vatun loukkaantuminen vähän ennen karsintoja. Joukkueen kohtalo oli karsiutua SM-sarjasta, mikä tarkoitti kahta asiaa: edessä oli pitkiä reissuja ympäri Suomea valtakunnallisessa ykkösdivisioonassa sekä Alasentien Maijan siirtyminen johonkin SM-sarjan joukkueeseen.

Valtakunnallisessa ykkösdivisioonassa lyhkäinen joukkueemme taisteli esittäen välillä upeita venymisiä kovia vastustajia vastaan, mutta voitot jäivät odottamaan itseään lukuunottamatta kauden avausta. Joukkue alkoi kunnolla toimimaan vasta kevätkauden loppupuolella, jolloin uutena ongelmana oli flunssa-aallot. Erääseen otteluun jouduttiin jopa lainaamaan 90-tytöistä pelaajia, ja pelissä olleiden pelaajien keskipituus laski lähelle 160 senttiä.

Kaikista koettelemuksista huolimatta pelaajien huumori kesti, ja A-tytöillä riitti peli-intoa naisten joukkueeseenkin hyvällä menestyksellä. Näyttöjä kävivät antamassa Edu, Riikka, Iiris, Kaisa, Anu ja Veera.

Palkitut pelaajat:

Kaisa Virtanen	Vuoden comeback
Anu Lönnrot	Vuoden asenne